

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Catan Liliana și Țurcan Anatolie,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Drosu Valerii și ultimul, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Drosu Valerii Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în or. Xxxxx, str. Xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 12.09.2018 – 05.12.2018;
2. instanța de apel: 25.01.2019 – 17.04.2019;
3. instanța de recurs: 03.07.2019 – 27.11.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 05.12.2018, Drosu Valerii a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, și în baza acestei legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, fără amendă; iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, la respectiva pedeapsă a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Edineț sediu Briceni din 01.08.2018, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni închisoare, fără amendă.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani și 6 luni, cu condiția ca în perioada de probațiune inculpatul să nu

comită o nouă infracțiune, fiind obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Drosu Valerii la data de 23.07.2018, aproximativ la ora 13.00, aflându-se în orașul Briceni, strada Mihai Eminescu, în apropierea autogării, fiind în stare de ebrietate, având intenția de a sustrage bunurile altei persoane, amenințându-l cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate, a sustras deschis din buzunarul cămașei lui Novohatico Victor, un telefon mobil de model "Samsung J5" de culoare neagră, în care se afla cartela SIM de la IM "Orange-Moldova SA" cu numărul de telefon xxxxx, pricinuindu-i părții vătămate o pagubă materială considerabilă în valoare de 2000 lei.

Judecând prezenta cauză în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de judecată a statuat, că vinovăția inculpatului Drosu Valerii în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită prin probele administrate în faza de urmărire penală, cercetate în ședința de judecată, instanța reținând în acțiunile inculpatului întrunirea indicilor calificativi ai componenței de infracțiune prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Briceni, Valentin Dumbrava, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Drosu Valerii să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 4 ani închisoare; iar în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, să i se stabilească pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În susținerea cerințelor formulate procurorul a menționat, că prima instanță corect a stabilit împrejurările de fapt și de drept ale cauzei, însă i-a aplicat lui Drosu Valerii, pentru infracțiunea comisă, o pedeapsă vădit neproportională în raport cu urmările produse, ignorând criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal.

A notat că inculpatul Drosu Valerii, prin sentința Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 01.08.2018, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, și i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, fără aplicarea amenzii, iar în baza art. 90 Cod penal, i s-a dispus neexecutarea pedepsei aplicate în termenul de probă de 1 an și 6 luni, fiind deja o îndeletnicire a acestuia de a comite infracțiuni.

Respectiv a considerat că pedeapsa stabilită prin sentință lui Drosu Valerii, cu

suspendarea executării ei în baza art. 90 Cod penal, nu-și va atinge scopul, iar corectarea acestuia poate avea loc doar în cazul aplicării față de el a pedepsei sub formă de închisoare. Luând în considerație, că Drosu Valerii a mai fost în conflict cu legea, ținând cont de personalitatea ultimului și caracterul prejudiciabil al faptei comise, procurorul a considerat, că instanța urma să aplice inculpatului o pedeapsă privativă de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura Briceni, Dumbrava Valentin, sentința casată partial, în latura pedepsei, și pronunță o nouă hotărâre, după cum urmează:

Drosu Valerii recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, fără amendă.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, la pedeapsa aplicată prin respectiva decizie s-a adăugat parțial pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Edineț sediu Briceni din 01.08.2018, și i s-a stabilit lui Drosu Valerii pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, sentința a fost criticată doar în latura stabilirii pedepsei penale, fiind considerată de către apelant prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei, fapta infracțională comisă, personalitatea inculpatului și urmările prejudiciabile ale acestora.

Astfel, solicitarea procurorului cu privire la aplicarea față de inculpatul Drosu Valerii a unei pedepse penale sub formă de închisoare cu executare reală, instanța de apel a considerat-o întemeiată, în acest sens argumentele apelantului găsindu-și confirmare prin prisma materialelor cauzei ce se referă la infracțiunea comisă, personalitatea inculpatului și urmările prejudiciabile ale faptei.

În acest aspect, instanța de apel a remarcat, că instanța de fond corect a concluzionat despre necesitatea aplicării în privința inculpatului Drosu Valerii a pedepsei sub formă de închisoare, însă eronat a concluzionat că în condițiile speței este oportună suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune în temeiul art. 90 Cod penal, neluând în considerare și neapreciind în mod cuvenit împrejurările cazului ce se referă la fapta infracțională, personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere și urmările prejudiciabile ale acțiunilor lui. Ca rezultat, instanța a încălcat principiile individualizării pedepsei penale, or, prin suspendarea condiționată

a executării pedepsei nu vor putea fi atinse scopurile pedepsei penale incorporate de către legislator la art. 61 Cod penal.

Instanța de apel a reținut, că Drosu Valerii a fost găsit vinovat de comiterea unei infracțiuni de jaf calificat cu cauzarea de daune considerabile, care este o infracțiune gravă, comisă cu intenție și care în calitate de pedeapsă prevede doar pedeapsa cu închisoare, cu sau fără amendă.

În acelaș context, instanța de apel a relevat, că inculpatul nu este la prima abatere de la legislația penală, respectiv, Drosu Valerii, prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Briceni din 01.08.2018, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, și i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, fără aplicarea amenzii, iar în baza art. 90 Cod penal, i s-a dispus neexecutarea pedepsei aplicate în termen de probă de 1 an și 6 luni, fiind deja o îndeletnicire a acestuia de a comite infracțiuni.

Astfel, instanța de apel a reținut, că Drosu Valerii comite fapte infracționale cu un grad prejudiciabil sporit, concluzionându-se că pentru fapta comisă inculpatul urmează să ispășească real pedeapsa închisorii, categoria acestei pedepse fiind în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și personalitatea inculpatului, care a comis două infracțiuni grave în perioade relativ scurte de timp, pentru una din ele fiind deja condamnat, nu este angajat în câmpul muncii, n-are careva persoane la întreținere și este caracterizat doar din punct de vedere negativ.

Instanța de apel a considerat irelevantă invocarea instanței de fond cu privire la oportunitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, pe motiv că ultimul ar fi reparat dauna cauzată prin infracțiune, or, inculpatul în nici un mod n-a contribuit personal la repararea daunei, telefonul sustras fiind ridicat de colaboratorii poliției care și l-au restituit părții vătămate, iar recunoașterea vinei, temei de asemenea invocat de instanță în susținerea poziției de aplicare a unei pedepse condiționate, va fi luat în considerație la aplicarea pedepsei prin prisma art. 364¹ Cod de procedură penală, fapt ce va constitui o atribuire a dublei valențe, fapt inadmisibil.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Drosu Valerii și ultimul, prin care, indicând temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă următoarele argumente:

- instanța de apel doar fugitiv, la general a atins motivele care au fost invocate de

inculpat și avocatul acestuia în vederea respingerii cererii de apel depusă de procuror, nu a dorit să intre în detalii și nu a oferit posibilitate părții apărării de a se apăra eficient;

- instanța de apel neîntemeiat a anulat și a ignorat posibilitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal, cu posibilitatea neaplicării pedepsei reale cu închisoare;

- Drosu Valerii și-a recunoscut pe deplin vina, dând declarații despre cele săvârșite, căinduse sincer, prin ce de fapt a economisit nu doar timpul necesar pentru descoperirea infracțiunii imputate, dar și surse financiare care urmau a fi cheltuite de stat în vederea organizării procesului penal complet, cu examinarea fiecărei probe în parte.

6. La recursurile ordinare declarate de avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Drosu Valerii și ultimul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, au depus referință:

- procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursurile declarate, motivând prin faptul că instanța de apel i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă;

- partea vătămată, prin care a invocat că pedeapsa aplicată de prima instanță este echitabilă, solicitând casarea deciziei instanței de apel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor declarate din următoarele considerente.

În drept, soluția de inadmisibilitate a recursului declarat de procuror, își are sediul juridic în dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, unde este stipulat că, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, poate să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal atestă că, prin criticile expuse în textul recursurilor, autorii de fapt semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, ținând cont de faptul că recurenții expun argumente de dezacord privind excluderea de către instanța de apel a aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă cu închisoare cu executare reală, adică fără suspendare condiționată a acesteia.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului nu și-a găsit confirmarea cazul de casare semnalat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art.

427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Astfel, precum se atestă, prezenta cauză, în urma solicitării inculpatului, a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În prezenta speță, inculpatului pentru comiterea infracțiunii imputate, prin prisma alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, de către instanța de apel i-a fost stabilită pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani, fără amendă, adică în limitele prevederilor legale.

La aplicarea pedepsei inculpatului, în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare, atât prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75-88 din Cod penal, ce reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364 Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Opozant alegațiilor recurentului despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Drosu Valerii și anume suspendarea condiționată a executării pedepsei cu o perioadă de probațiune, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) al normei menționate, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea *poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează că, prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Din materialele cauzei se atestă că, inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 01.08.2018, în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la închisoare pe un termen

de 3 ani și 4 luni, iar în baza art. 90 Cod penal, i s-a dispus neexecutarea pedepsei aplicate în termen de probă de 1 an și 6 luni.

Astfel, Colegiul penal atestă că, inculpatul a comis două infracțiuni grave în perioade relativ scurte de timp, pentru una din ele fiind deja condamnat, nu este angajat în câmpul muncii, n-are careva persoane la întreținere și este caracterizat doar din punct de vedere negativ.

Referitor la alegațiile părții apărării privind prezența cumulului de circumstanțe atenuante, ce în opinia acestuia urmau a fi luate în considerare de către instanța de apel, cum ar fi recunoașterea vinei și faptul că el și părinții săi sunt invalizi de gradul trei, iar privarea de libertate îi va afecta și mai mult sănătatea, Colegiul menționează că, la prezenta speță, acestea nu sunt suficiente pentru ca inculpatul să beneficieze de aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu împrejurările menționate mai sus, ținând cont și de personalitatea ultimului, din cazierul judiciar al căruia rezultă o frecvență a manifestării comportamentului deviant în societate de la prevederile legale.

În ce privește, invocarea prezenței circumstanței atenuante recunoașterea vinei în comiterea infracțiunii, la caz, ca urmare a aplicării procedurii prevăzute de art. 364¹¹ alin. (8) Cod de procedură penală, aceasta nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică (a se vedea pct. 35 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 13 din 16.12.2013, Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești).

În atare împrejurări Colegiului penal consideră că, instanța de apel i-a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Generalizând raționamentele expuse, instanța de recurs consideră că, nu a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate în partea stabilirii modului de executare a

pedepsei.

În cele din urmă, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Drosu Valerii și ultimul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe inculpatul **Drosu Valerii Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **27 decembrie 2019**.

Președinte:

Guzun Ion

Judecători:

Catan Liliana

Țurcan Anatolie